

RESSÒ DE LA PARAULA

Resurrecció de la fraternitat

Una de les realitats humanes, que més urgentment han de ressuscitar per Pasqua és la fraternitat.

La raó d'aquesta urgència és, senzillament, que la fraternitat està morta. Està morta en els seus graus més ínfims, és a dir, en el més elemental de la vida, en el terreny social, en el polític, en el cultural, on es detecta la falta d'unitat d'acció, d'idea, de projecte. A ningú se li amaga que un dels problemes més apressants avui és l'atomització de grups, de treballs, d'iniciatives: cadascun es refugia en els seus amics afins i els conjunts resultants miren de vèncer en una mena de lluita competitiva, per a ser més influents i eficaços...

Això passa, d'una manera evident, en la societat civil. Però també —reconeguem-ho— en la mateixa Església, el que és molt més greu. Perquè la fraternitat forma part de la definició de l'Església, és part de la seva «definició». Més encara, la idea de fraternitat es queda curta a l'hora d'aplicar-la a l'Església: l'Església és «comunió» de germans i el seu model i la seva font està, com sabem, en la comunió que existeix en la Trinitat, entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Això vol dir que la manca de fraternitat-comunió a l'Església és una autèntica traïció a si mateixa.

Quina fraternitat ressuscita en la Pasqua?

Recordem que Jesús va utilitzar la paràbola de la vinya, per a subratllar la unitat que cadascun de nosaltres ha de mantenir amb Ell, per a donar fruit. Però amb aquesta paràbola ens dona a entendre com entén Ell que ha de ser la unitat entre nosaltres mateixos. Si un sarment mira a un altre sarment, li semblarà diferent i fins i tot, potser, estrany i fins i tot sentirà enveja, el podrà veure com ene-

mic en la competència per donar més fruit, ser més atractiu, triomfar a la vista del llaurador i de la resta de la vinya. És així com es desenvolupa la nostra convivència. Llavors anem i li diem al sarment: has de respectar l'altre, mira'l amb bons ulls, sigues solidari, tingues sentiments positius i bons, seràs més feliç...

L'experiència ens diu que per aquesta via obtenim un èxit molt relatiu. Jesús ens diria una altra cosa molt més profunda. No sabem si més eficaç, però sí molt més duradora i autèntica. Ens diria: «Troba el teu germà mitjançant la connexió que tens amb el cep, el tronc, que porta i transmet la saba, és a dir, la connexió amb mi. Veuràs que el teu germà també està unit a mi, per ell passa la mateixa saba, que a tu dona vida: jo no li excloc, com no t'excloc a tu; ell viu gràcies al mateix amor que a tu et fa viure. Ell, com tu, té la forma d'«un

do» rebut, com tu tens una altra forma «de do», segons el qual dona els seus fruits...»

Així entenem que la fraternitat-comunió que uneix els cristians en una sola Església es basa en la gratuïtat de l'amor rebut de Crist. Entenem que el menyspreu, l'enfrontament, les enveges, l'entossudiment dels uns enfront dels altres, provenen en el fons de «la lògica del mèrit», de l'apropiació, individual o col·lectiva, dels valors i del treball.

Sant Pau, davant les divisions i la competitivitat que existia en la comunitat de Corint, formulava la gran pregunta: què tens que no hagi rebut? (1Co 4,7). No tots ho entendran i viuran, però la fraternitat així construïda serà ferment d'una fraternitat social.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La Resurrecció de Jesús culmina amb la seva Ascensió a la dreta de Déu Pare, tal com professem. És un procés complex que instaura una nova manera de tenir a Jesús ressuscitat. D'una banda, entre nosaltres, per la presència real en l'Eucaristia i per altra banda, en la glòria del Cel, mantenint la seva reialesa.

Per l'Ascensió s'obre un canal de comunicació entre la Terra i el Cel. Ja no són dues realitats separades i aïllades sinó que el Crist exerceix de mitjancer. Manté relligats aquests dos mons que podrien semblar incompatibles. En Ell hi ha la unió humana i di-

vina que fa possible aquesta anomalia de la Creació, dues naturaleses en una sola persona.

Aquesta veritat de fe pot semblar difícil d'entendre. Però en una explicació que vaig fer als nens i nenes de catequesi, un embolic lingüístic accidental ens ho va aclarir tot. Vaig informar als infants que celebràvem la Festa de l'Ascensió. I un dels nens, el més trapella i entremaliat, va confondre la paraula i va exclamar: «Ah, sí, la

L'ascensor

Festa de l'Ascensor!». Més enllà de l'acudit, de seguida em va servir per entendre, jo mateix i així també explicar-ho, com arriba Jesús a l'Eucaristia. Amb el permís dels teòlegs, se'm pot permetre explicar que l'Eucaristia ens fa baixar aquell Jesús Ressuscitat que ascendeix al Cel. Així, cada vegada que tenim l'altar preparat amb el pa i el vi, és com prémer el botó i fer baixar l'ascensor damunt l'altar. Jesús hi arriba prest.

En l'Eucaristia, l'ascensor arriba al nostre replà, hi baixa Jesucrist i un cop se'ns dona torna a pujar amb el nostre oferiment. Tot allò que en l'ofertori hem posat damunt l'altar, que és molt més que el pa i el vi. Que és tot el que portem en el nostre cor i que li confiem a Jesús perquè s'ho enduï i ens ho faci arribar a la Casa del Cel, i ens ho guardi fins que hi arribem nosaltres. Que també hi pujarem en el mateix ascensor.

Amén.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

ECO DE LA PALABRA

Resurrección de la fraternidad

Una de las realidades humanas, que más urgentemente han de resucitar en Pascua es la fraternidad.

La razón de esta urgencia es, sencillamente, que la fraternidad está muerta. Está muerta en sus grados más ínfimos, es decir, en lo más elemental de la vida, en el terreno social, en lo político, en lo cultural, donde se detecta la falta de unidad de acción, de idea, de proyecto. A nadie se le oculta que uno de los problemas más acuciantes hoy es la atomización de grupos, de trabajos, de iniciativas: cada uno se refugia en sus amigos afines y los conjuntos resultantes tratan de vencer en una especie de lucha competitiva, para ser más influyentes y eficaces...

Eso pasa, de una manera evidente, en la sociedad civil. Pero también —reconozcámoslo— en la misma Iglesia, lo que es mucho más grave. Porque la fraternidad forma parte de la definición de la Iglesia, es parte de su «definición». Más aun, la idea de fraternidad se queda corta a la hora de aplicarla a la Iglesia: la Iglesia es «comunidad» de hermanos y su modelo y su fuente está, como sabemos, en la comunión que existe en la Trinidad, entre el Padre, el Hijo y el Espíritu Santo. Eso quiere decir que la carencia de fraternidad-comunión en la Iglesia es una auténtica traición a sí misma.

¿Qué fraternidad resucita en la Pascua?

Recordemos que Jesús utilizó la parábola de la vid, para subrayar la unidad que cada uno de nosotros ha de mantener con Él, para dar fruto. Pero con esta parábola nos da a entender cómo entiende Él que ha de ser la unidad entre nosotros mismos. Si un sarmiento mira a otro sarmiento, le parecerá distinto e incluso, quizá, extraño y hasta sentirá envidia, le podrá ver como enemigo en la competencia por dar más fruto, ser más atractivo, triunfar a la vista del labrador y del resto de la vid. Es así como se desenvuelve nuestra convivencia. Entonces vamos y le decimos al sarmiento: tienes que respetar al otro, mírale con buenos ojos, sé solidario, ten sentimientos positivos y buenos, serás más feliz...

La experiencia nos dice que por esta vía obtenemos un éxito muy relativo. Jesús nos diría otra cosa mucho más profunda. No sabemos si más eficaz, pero sí mucho más duradera y auténtica. Nos diría: «Encuentra a tu hermano mediante la «conexión» que tienes con la cepa, el tronco, que lleva y transmite la savia, es decir, conmigo. Verás que tu hermano también está unido a mí, por él pasa la misma savia, que a ti da vida: yo no le excluyo, como no te excluyo a ti; él vive gracias al mismo amor que a ti te hace vivir. Él, como tú, tiene la forma de «un don» recibido, como tú tienes otra forma «de don», de acuerdo con el cual da sus frutos...»

Así entendemos que la fraternidad-comunión que une a los cristianos en una sola Iglesia se basa en la gratitud del amor recibido de Cristo. Entendemos que el desprecio, el enfrentamiento, las envidias, la cerrazón de unos frente a otros, provienen en el fondo de «la lógica del mérito», de la apropiación, individual o colectiva, de los valores y del trabajo.

San Pablo, ante las divisiones y la competitividad que existía en la comunidad de Corinto, formulaba la gran pregunta: ¿qué tienes que no hayas recibido? (1Co 4,7). No todos lo entenderán y vivirán, pero la fraternidad así construida será fermento de una fraternidad social.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

El bisbe Saiz ha estat nomenat arquebisbe de Sevilla

El dissabte 17 d'abril de 2021, a les 12 h, la Santa Seu va fer públic el nomenament, per part del papa Francesc, de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses com a arquebisbe de Sevilla.

El bisbe Josep Àngel era actualment bisbe de Terrassa. Ha estat el primer bisbe de la nova diòcesi erigida per sant Joan Pau II el 15 de juny de 2004, de manera similar a la creació de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat i el nomenament del bisbe Agustí com a primer bisbe de la nova seu. Podríem dir, de manera familiar, que som diòcesis bessones.

Fins a la seva presa de possessió com a arquebisbe de Sevilla, prevista per al dissabte 12 de juny, serà administrador diocesà de Terrassa.

Al llarg dels seus gairebé disset anys de pontificat, Mons. Saiz Meneses ha dotat a la diòcesi de les institucions necessàries per al seu normal funcionament destacant, especialment, la creació del Seminari diocesà, l'organització de la Cúria diocesana, la creació i organització de Càritas diocesana, la potenciació de la tasca de les delegacions episcopals, l'inici de les visites pastorals, la creació de quatre noves parròquies i la promulgació de tres plans pastorals. També va declarar la Mare de Déu sota l'advocació de la Salut com a patrona de la diòcesi l'11 de maig del 2008.

En les seves primeres paraules com arquebisbe electe als diocesans de Sevilla, els va transmetre que viu «este servicio eclesial como una nueva llamada a la misión que encomienda el Señor a sus apóstoles; una llamada que como todo cristiano

FOTO: ESGLÉSIA ARQUIDIOCESANA DE BARCELONA

recibí en el bautismo al apostolado y la santidad, y que se concretó en el camino de la vocación sacerdotal».

També es va dirigir als feligresos de la que ha estat fins ara la seva diòcesi, donant gràcies a Déu pel camí recorregut des dels inicis de la vida diocesana. Entre altres coses, els deia: «Avui, mirant enrere el camí recorregut, vull donar gràcies a Déu per aquest pelegrinatge compartit. Iniciàvem aleshores una nova singladura amb reptes importants als quals havíem de donar resposta amb l'ajut generós i la col·laboració inestimable de tots els diocesans». I acaba les seves paraules en un to molt proper: «En el meu cor de pastor sempre teniu i tindreu un lloc. Us encomano especialment a la Mare de Déu, sota l'advocació de la Salut.»

Exercicis espirituals al Miracle

Organitzats per diversos preveres diocesans que estan en grups de Revisió de Vida, s'ofereixen als propis grups i a tots aquells preveres i diaques que s'hi vulguin afegir, de qualsevol diòcesi.

Els exercicis comencen el dilluns 23 d'agost de 2021 a l'hora de dinar i acaben divendres 27 d'agost després de dinar. Amb la predica-

EXERCICIS ESPIRITUALS

A la Casa d'Espiritualitat del Miracle
Per a preveres i diaques

Amb **Margarida Bofarull**, RSCJ

del 23 al 27 d'agost de 2021

inscripcions a exercicisalmiracle@gmail.com

ció de la Gna. Margarida Bofarull, rscj. Per a més informació, podeu

contactar a: exercicisalmiracle@gmail.com.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Avui no hi ha temps per a la indiferència. O som germans, o es ve tot a baix. La fraternitat és la nova frontera de la humanitat sobre la qual hem de construir, és el desafiament del nostre segle» (4 de febrer).

@Pontifex: «Hi ha un reconeixement bàsic, essencial per a caminar cap a l'amistat social i la fraternitat universal: percebre quant val un ésser humà, quant val una persona, sempre i en qualsevol circumstància» (5 de febrer).

@Pontifex: «En l'esperit de la fraternitat humana, convido a tots a no oblidar les poblacions més vulnerables, posant especial atenció en les malalties tropicals desateses, que afecten les persones més pobres. Promoguem les cures necessàries perquè ningú es quedi enrere» (6 de febrer).

@Pontifex: «Deixem-nos sanar per Jesús —sempre ho necessitem, tots— per a poder ser al seu torn testimonis de la tendresa guardadora de Déu» (7 de febrer).

Ja sou dels Amics de la Catedral?

L'Església de Sant Llorenç, a Sant Feliu de Llobregat, té una llarga història. 500 anys com a comunitat cristiana, que se celebraran l'any 2024; 75 anys del nou temple, que s'escauen aquest 2021, i 20 anys com a catedral de la nova Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, també el proper 2024.

El seu significat és molt gran per a la ciutat de Sant Feliu i també per a tota la diòcesi, perquè és la casa gran que acull totes les comunitats, al voltant de la Seu del Bisbe; aquí es visibilitza la família diocesana en múltiples trobades i celebracions al llarg de l'any.

Actualment s'estan duent a terme uns llargs treballs de restauració i d'adaptació a les noves necessitats: el campanar, les façanes laterals i les portades del Roser i del Bon Pastor i el cancell de vidre interior al temple, que facilita la visibilitat alhora que l'accés a la capella del Santíssim i al Sant Crist lateral. Es comprova, com és ben cert, que una catedral es va fent al llarg de molts anys i de moltes col·laboracions, i que cada generació fa la seva aportació.

Des de la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç s'ha llançat per aquest motiu una crida, una invitació, a fer-se «**Amics de la Catedral**». Quin tipus d'amics?

- Amics que estimin el seu significat religiós, cultural, social i històric.
- Amics que amb petites i grans aportacions ajudin a sostenir aquesta casa de tots.

- Amics que siguin de la vila de Sant Feliu de Llobregat i de tota la diòcesi, perquè és el temple mare de tots.
- Amics que tindran una acreditació i podran participar de manera preferent en els actes culturals, musicals, visites i altres activitats organitzades per la catedral.

D'aquesta manera, la catedral més jove de Catalunya, amb el conjunt dels donatius rebuts, grans i petits, de particulars i d'empreses o institucions, podrà fer front als préstecs que, juntament amb l'aportació important del Bisbat, permetran saldar les despeses de restauració i de nous equipaments, que estaran al servei de tots.

Forma part d'aquesta obra compartida dels Amics de la Catedral!

Per a més informació:

t. 936 661 226

fundaciolaurentius@bisbatsantfeliu.cat

Totes les aportacions poden tenir bonificació fiscal a la declaració de la renda. Exemple: una aportació anual de 150 €, en retorna 120 €. Desgravació de donatius: 150 € el 80%, i la resta el 35%.

AGENDA

► **Nous lectors i acòlits al Seminari.** El proper dimecres 5 de maig, a les 19 h, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona, tindrà lloc la celebració, presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, Javier Vilanova, per la qual seran atorgats els ministeris del lectorat i acollit a un grup de seminaristes: Manuel Rodríguez i Josep Sellarès, de Sant Feliu de Llobregat, juntament amb Andreu Salinas de Barcelona, rebran el lectorat; Jaime Moya i Íñigo de Alfonso, de Barcelona, rebran l'acollit.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; trobament de la Santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.

4. □ Dimarts [Fets 14,19-28 / Sl 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Ceferí Jiménez Malla (el Pelé).

5. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / Sl 121 / Jo 15,1-8]. **Lleida:** ■ Beat Salvi Huix i Miralpeix, bisbe i mr.; sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Ama-

dor, prev. i mr.; sant Martí de Finjoza, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ Dijous [Fets 15,7-21 / Sl 95 / Jo 15,9-11]. Tradició del martiri *ante Portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; sant Francesc Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Divendres [Fets 15,22-31 / Sl 56 / Jo 15,12-17]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. *Tortosa* (territori de la Comunitat Valenciana): Mare de Déu dels Desemparats; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 10,25-26.34-35.44-48 / Sl 97 / 1Jo 4,7-10 (o bé: del dg VII: 1Jo 4,11-16) / Jo 15,9-17 (o bé, del dg VII: Jo 17,11b-19)]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.

Diumenge V de Pasqua (B)

COMENTARI

«Sense mi, no podeu fer res»

Segur que tots desitgem donar fruits de vida cristiana però podem pensar que som nosaltres els qui doneu bon fruit i no som prou conscients que només podem ser fecunds si estem units a Crist. Ho diu clarament l'evangeli: *Vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res.* És molt important que tinguem consciència que el fruit el dona sempre Crist a través nostre. Evidentment això no ha de fer minvar el nostre esforç i la nostra entrega però conscients que com més units estiguem al cep més fruit donarem. Units a través d'escoltar i posar en pràctica la seva paraula, a través dels sagraments, del nostre amor i de la pregària. Però això no estalvia dolors i sofriments, moments de dubtes i tristors. De fet, el mateix Jesús ens diu: *La sarment que dona fruit, el Pare l'esporga i la neteja perquè encara en doni més.* Cal que el Senyor ens purifiqui del nostre orgull, del nostre egoisme, de creure'ns els protagonistes de la salvació.

Pau també ha patit aquesta esporga. Convertit, no és acceptat per la comunitat de Jerusalem perquè *ells no creien que s'hagués convertit i tots el defugien.* Això havia de ser un sofriment profund per a Pau. Va caldre que hi hagués un persona bona com *Bernabé* perquè l'introduís entre els creients. I llavors, purificat ja per dolor, *predicava amb valentia el nom del Senyor.* I com a resultat: *L'Església vivia en pau, creixia, s'anava edificant i vivia constantment a la presència del Senyor, enfortida per l'Esperit Sant.*

Joan ens diu a la segona lectura com estar units a Crist: *El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. Un amor que no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat.* Creient en Crist, estimant com Crist, acollint els germans (com Bernabé) serem sarments unides al cep i donarem molt de fruit perquè *la glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit.*

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samària. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec. O bé: Al-leluia.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys.» R.

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dona, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo soc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi el Pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo soc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera discípulo. Entonces Bernabé, tomándolo consigo, lo presentó a los apóstoles y él les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había actuado valientemente en el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía con libertad en Jerusalén, actuando valientemente en el nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los helenistas, que se propusieron matarlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso. La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en el temor del Señor, y se multiplicaba con el consuelo del Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea. O bien: Aleluya.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan: / viva su corazón por siempre. R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán las cenizas de la tumba, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Me hará vivir para él, mi descendencia le servirá, / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / todo lo que hizo el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él, en caso de que nos condene nuestro corazón, pues Dios es mayor que nuestro corazón y lo conoce todo. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuando pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada. Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento que no da fruto en mí lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por la palabra que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»